

10 Claus per reduir les esmenes d'un informe de certificació

- 1** No s'ha de valorar cap estàndard com a «suficient» si no té identificada cap àrea de millora ni recomanació.
- 2** No s'ha de valorar cap estàndard com a «satisfactori» si té identificades àrees de millora.
- 3** Les bones pràctiques, les àrees de millora, les recomanacions i els requeriments han d'incloure un titular (capçalera) sintètic però autoexplicatiu (sense ser excessivament llargs, els titulars s'haurien de poder entendre per si mateixos).
- 4** Les àrees de millora han de descriure la deficiència o l'incompliment detectats, no la solució (cal centrar-se a dir el que no fan bé, en comptes de dir el que haurien de fer: proposar la solució és responsabilitat del centre avaluat).
- 5** No s'han d'identificar com a àrea de millora aspectes que compleixen els requisits establerts, però que es podrien millorar (llavors serien recomanacions).
- 6** No s'ha d'utilitzar l'expressió «es recomana» en els requeriments o les àrees de millora (ja que els requeriments i les àrees de millora són de caràcter obligatori).
- 7** No s'ha d'utilitzar l'expressió «s'hauria de» en la redacció de les recomanacions (ja que les recomanacions no són de caràcter obligatori).
- 8** Les bones pràctiques han de ser una cosa excepcional i susceptibles de ser exportades a altres centres o universitats (no són simplement fortaleses, ni tampoc un mitjà per reconèixer al centre una bona gestió en un aspecte concret).
- 9** A les bones pràctiques s'ha de concretar mínimament «com» es fan les coses per justificar que són mereixedores de ser-ho (no s'han d'identificar com a bones pràctiques aspectes que no estan fonamentats per resultats o que no són mereixedors o apropiats per ser exportats).
- 10** No s'ha de repetir el contingut de les bones pràctiques, les àrees de millora, les recomanacions i els requeriments al llarg de l'informe, sinó que s'ha de referenciar correctament.